

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]
PSALMII
CARTEA A TREIA

Psalmul 85

Către mai marele cântăreților –
Un psalm al fiilor lui Core

- 10 Bunătatea și credincioșia se întâlnesc,
dreptatea și pacea se sărută.
11 Credincioșia răsare din pământ,
și dreptatea privește
de la înălțimea cerurilor.
12 Domnul ne va da și fericirea, și
pământul nostru își va da roadele.
13 Dreptatea va merge și înaintea Lui,
și-L va și urma,
călcând pe urmele pașilor Lui !

Psalmul 86

O rugăciune a lui David

- 1 Ia aminte, Doamne, și ascultă-mă!
Căci sunt nenorocit și lipsit.
2 Păzește-mi sufletul, căci sunt unul din
cei iubiți de Tine!
Scapă, Dumnezeule, pe robul Tău, care se
încrede în Tine!
3 Ai milă de mine, Doamne!
Căci toată ziua strig către Tine.
Ai adus înapoi pe prinșii de război
ai lui Iacov ;

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

- 4 Înveselește sufletul robului Tău, căci la
Tine, Doamne, îmi înalț sufletul.
5 Căci Tu ești bun, Doamne, gata să ierși
și plin de îndurare cu toți cei ce Te
cheamă.

- 6 Pleacă-Ți urechea, Doamne, la
rugăciunea mea,
ia aminte la glasul cererilor mele !
7 Te chem în ziua necazului meu,
căci m-ascuți.
8 Nimeni nu este ca Tine între dumnezei,
Doamne,
și nimic nu seamănă cu lucrările Tale.
9 Toate neamurile pe care le-ai făcut vor
veni să se închine înaintea Ta, Doamne,
și să dea slavă Numelui Tău.
10 Căci Tu ești mare și faci minuni,
numai Tu ești Dumnezeu.
11 Învăță-mă căile Tale, Doamne! Eu voi
umbla în adevărul Tău.
Fă-mi inima să se teamă de Numele Tău.
12 Te voi lăuda din toată inima mea,
Doamne Dumnezeul meu,
și voi preamări Numele Tău în veci !
13 Căci mare este bunătatea Ta față de
mine, și Tu îmi izbăvești sufletul din
adâncă locuință a morților.
14 Dumnezeule, niște îngâmfăți s-au sculat
împotriva mea, o ceată de oameni
asupritori vor să-mi ia viața și nu se
gândesc la Tine ... [Continuarea în numărul viitor]

ANUL VIII, NR. 364, 30 OCTOMBRIE 2022 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca
Domn și dacă crezi în inima ta că
Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi
mântuit. Căci prin credința din inimă
se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea
cu gura se ajunge la mântuire, după cum
zice Scriptura : „Oricine crede în El nu va fi
dat de rușine.” ... ”. [ROMANI 10 : 9 - 11]

- Editorial
- George Müller
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

Editorial. Marea prăpastie (I)

„Pe lângă toate acestea, între noi și între voi este o prăpastie mare, așa că
cei ce ar vrea să treacă de aici la voi, sau de acolo la noi, să nu poată.” (Luca 16 : 26)

Acum aproximativ 1900 de ani, a murit în Palestina un om bogat, care era
obișnuit să se îmbrace într-un lux princiar și să trăiască zilnic minunat, cu fast și
bucurie.

Casa lui era dotată cu tot ce se cunoștea în acele zile, pentru a-și face viața
plăcută.

Oare n-au fost ridicate paharele pline în aceste încăperi abia cu câteva zile mai
înainte, la ospăț, în timp ce glumele zburau încoace și încolo și râsul vesel zburda pe
toate buzele ?

Acum imaginea era schimbată. O mulțime numeroasă era adunată, așa cum se
obișnuiește a fi și în zilele noastre la marile înmormântări.

Un cor de fluierași sta pregătit să însoțească cu fluierile lor, cântecele funebre
ale bocitoarelor și ale bocitorilor, căci în cinstea celui decedat trebuiau să fie
impresionate până la lacrimi și întristare, sufletele tuturor celor adunați.

Bogatul auzise cu siguranță de multe ori în sinagogă (școală), la sabbat, psalmul
90. Dar cuvântul serios care îl îndemna să se privească pe sine ca pe iarba care se
ofilește repede și este curând cosită și să reflecteze că viața lui pământească se va
întoarce curând în țărână, i-a atins numai urechea, nu și inima.

Și chiar dacă a auzit cuvântul din proorocul Ieremia, „’Dacă te vei întoarce,
Israele’, zice Domnul, ,întoarce-te la Mine ; să ne cercetăm și să ne căutăm căile și să
ne întoarcem la Domnul !’”, l-a găsit foarte potrivit pentru hoți și escroci ; pentru el
personal n-a avut nici o însemnătate.

[Continuarea pe pagina 2]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

[Continuarea de pe pagina 1]

Gândurile lui erau preocupate prea mult cu averea lui, cu îmbrăcămintea lui, cu distracțiile lui și cu casa lui.

El nu găsea timp nici să se gândească la moartea lui, nici să se ocupe de omul bolnav pe care-l vedea în fața ușii sale când ieșea cu prietenii lui ; el îl cunoștea pe Lazăr pe nume și tolerase ca el să aibă voie să zacă acolo în fiecare zi, cu toate că bolnavul arăta foarte respingător.

Trupul lui Lazăr era acoperit cu bube, de cele mai multe ori erau în jurul lui câinii de pe stradă, care îl lingeau ; și părea că bietul om permitea cu plăcere lucrul acesta.

În rest, omul bogat nu știa nimic despre bolnavul Lazăr. El chiar credea că mai mult de atât nu-i treaba lui. Într-o zi, sârmanul om n-a mai fost acolo.

N-a rămas scris dacă păzitorul ușii omului bogat ia povestit stăpânului său că Lazăr murise.

Era foarte puțin înainte de moarte bogatului însuși.

Marea însemnătate a celor două morți constă în aceea, că știm despre cei doi oameni ce s-a ales de ei după moartea lor.

Știm, de asemenea, că în veșnicie s-a descoperit, că între omul bogat și sârmanul Lazăr erau îndatoriri neîmplinite de dragoste.

Poate bogatul s-a gândit că sârmanul bolnav nu-l interesează ; dar în veșnicie i s-a demonstrat că Dumnezeu i-l așezase pe bolnav în fața ușii, tocmai de aceea, ca bogatul să ajute la ștergerea lacrimilor și să facă milostenie.

Din nenorocire, bogatul a avut timp abia după moartea lui, să înțeleagă aceste gânduri ale lui Dumnezeu, iar atunci a fost prea târziu.

În ciuda funerarilor potrivite rangului său, în ciuda serioasei găтели de doliu pe care au afișat-o casa și servitorii, în ciuda bocetelor și a discursurilor elogioase care i-au fost dedicate bunului și amabilului concetățean, el plecase în veșnicie gol și fără nădejde și și-a găsit locul în Locuința morților, în locul de chin, unde văpaia nespusei dureri nu se stinge niciodată.

Și Lazăr plecase în veșnicie ; zilele de sărăcie și de durere trecuseră. În fața oamenilor n-a valorat nimic; cadavrul desfigurat de boală a fost îngropat în locul descompunerii, liniștit și fără găteală. Dar Dumnezeu a adevărit că această viață mult încercată, a fost trăită pentru el; suferință și încercare a luat Lazăr din mâna dragostei care nu greșește niciodată a Dumnezeului său.

Dumnezeu l-a recunoscut ca pe copilul Său, iar îngerii lui Dumnezeu l-au dus sus, la locul veșnicei bucurii, în sânul lui Avraam. O prăpastie nesfârșită, de netrecut, despărțea locul chinului din Locuința morților, de acel loc unde Lazăr a aflat că suferințele din timpul de acum nu sunt vrednice de slava care va fi descoperită copiilor lui Dumnezeu.

Fiecare om va ajunge acolo unde îi este locul, după dreptatea lui Dumnezeu. Locul veșnic și cel din urmă al păcătoșilor neîmpăcați este iazul de foc (Apocalipsa 20 : 15). Despre acest loc de chin știm din cuvântul adevărului, că este îngrozitor.

Dar cât de îngrozitor este, nu știm, pentru că nu ne putem imagina nici ce înseamnă: a suferi veșnic, nici ce înseamnă : pe veci fără nădejde ! Prăpastia nesfârșită îi desparte pe păcătoșii pierduți pentru totdeauna, de copiii lui Dumnezeu ...

[Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142] [Continuarea în numărul viitor]

CAPITOLUL 17 GEORGE MÜLLER

„13 septembrie, 1838. Ajutorul n-a sosit încă. Am găsit azi dimineață că trebuie numai decât să fac cunoscut tovarășilor de lucru, frați și surori, starea fondurilor și să le dau îndrumări ca să nu facă datorii. Ne-am rugat împreună și să le dregi hainele, ceea ce costă multe adunarea noastră a fost din cele mai fericite. Păreau toți îmbărbătați”.

„Am voi să putem pomeni toate aceste izbăviri când ajutorul, uneori foarte mic și întârziat, nu era totuși niciodată cu un ban mai puțin decât ne trebuia nici cu un minut mai târziu de ceasul cerut de buna rânduială a casei”.

„La 8 februarie, seara (1842). Casele de adăpost erau mai sărace ca oricând ; nu era nici măcar cu ce să se cumpere laptele a doua zi. La 9 februarie, deci, ajutorul trebuia să vină înainte de ceasul 8 dimineața, altfel Domnul nu era proslăvit.

Însă a doua zi la ceasurile 7, un negustor din Bristol se ducea la biroul lui ; era foarte zorit și făcuse chiar un km, când simte nevoia să dea ceva pentru orfani. „Nu pot acum - își zicea el - mă voi duce deseară”. Își urmă deci drumul spre banca lui. Însă neliniștea îi creștea; ea îl silește să se oprească și să ia drumul spre azile. N-a făcut însă 100 de metri pe calea aceasta că se gândește la treburile grabnice care îl așteaptă la birou.

„Cu neputință - își zice el - trebuie să mă duc la treburi”. Și iată-l că apucă din nou drumul spre birou. Însă chemarea lui Dumnezeu răsună mai tare ca oricând în inima lui :

„Nu aștepta până deseară, du-te îndată !” Și iată-l că schimbă drumul pentru a doua oară și se grăbește, bate la poarta orfelinatului, întinde 75 lei sluibasului și o sterge”.

„Cititorul - zice Müller - să-și închipuiască sarcinile noastre.

Mai mult de 2000 inși de hrănit în fiecare zi !

Cheltuiala în privința aceasta e mare. Dar orfanii nu trebuiesc numai hrăniți, trebuie să-i îmbraci, să le speli și să le dregi hainele, ceea ce costă multe zeci de mii de lei pe fiecare an.

Încălțămintele ! Gândiți-vă numai

Ne trebuiesc 6000 de perechi de încălțăminte pe an.

În fiecare an ne sosesc sute de orfani noi și trebuie să-i înzestrăm cu tot ce le e necesar.

Sute pleacă ca ucenici, slugi, elevi, pedagogi, etc, și trebuie să le facem rost de zestrea întreagă.

Pentru fiecare ucenic avem de plătit 330 lei stăpânului; și băieții care ne părăsesc ca să se facă ucenici sunt foarte mulți.

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]